

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Michala Mazance rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **I. Obvodním soudem pro Prahu 6** a **II. Městským soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 27 EC 175/2010, ve věci žaloby o zaplacení 4.436,60 Kč s příslušenstvím: žalobce **Vodafone Czech Republic, a.s.**, se sídlem Praha 5, náměstí Junkových 2, zastoupeného JUDr. Romanem Majerem, advokátem se sídlem v Praze 4, Vyskočilova 1326/5, a žalované **P. B.**,

t a k t o :

- I. Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 27 EC 175/2010 **j e s o u d .**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. 4. 2011, čj. 27 EC 175/2010 – 38 **s e z r u š u j e .**
- III. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2012, čj. 72 Co 534/2011 – 69 **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 29. 2. 2016 zvláštnímu senátu zřízenému dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“) domáhá, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 6 ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 27 EC 175/2010, týkající se zaplacení smluvní pokuty ve výši 4.436,60 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu se podává, že žalobce se návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu, podaným u Obvodního soudu pro Prahu 6 dne 24. 8. 2010, domáhal vůči žalované zaplacení částky 4.436,60 Kč s příslušenstvím, jakožto

smluvní pokuty. Žalobce uvedl, že s žalovanou uzavřel dne 3. 3. 2003 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb č. 1973987 (dále též „Smlouva“); tato smlouva byla uzavřena konkludentně, tedy bez písemné objednávky a jejího písemného přijetí ze strany žalobce. Smluvní vztah se řídil tehdy platnými Všeobecnými podmínkami společnosti Vodafone Czech Republic a.s. (dále jen „Všeobecné podmínky“). Současně s tím byla mezi žalobcem a žalovanou uzavřena kupní smlouva č. 102543978, jejímž předmětem byl prodej telefonního přístroje Nokia N85 LIVE!, a to za zvýhodněnou kupní cenu. Tato cena byla podmíněna aktivací SIM karty a řádným užíváním zvoleného tarifu (dle Smlouvy a Všeobecných podmínek) po dobu minimálně 6 měsíců. Vzhledem k tomu, že žalovaná neplnila své podmínky vyplývající pro ni Smlouvy a Všeobecných podmínek, byl žalobce oprávněn doučtovat žalobkyni doplatek kupní ceny dle kupní smlouvy; právě tento doplatek byl v dané věci žalován. Obvodní soud pro Prahu 6 návrhu vyhověl a dne 27. 10. 2010 vydal pod čj. 27 EC 175/2010 – 10 elektronický platební rozkaz, kterým žalovanou zavázal zaplatit žalobci částku 4.436,60 Kč, spolu s náklady soudního řízení. Žalovaná podala proti tomuto platebnímu rozkazu odpor a obvodní soud následně usnesením ze dne 29. 4. 2011 čj. 27 EC 175/2010 – 38, řízení ve věci zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena ČTÚ (výrok IV.); současně rozhodl o nákladech řízení a vrácení zaplaceného soudního poplatku (výroky II. a III.). Žalobce napadl toto usnesení odvoláním, o kterém rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 4. 2012, čj. 72 Co 534/2011 – 69. Městský soud změnil napadené usnesení ve výroku II., týkajícím se nákladů řízení, ve zbytku tohoto usnesení potvrdil a rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Z odůvodnění tohoto usnesení se podává, že městský soud aproboval právní názor obvodního soudu, dle kterého je předmětem řízení sice částka odpovídající rozdílu standardní a zvýhodněné ceny zakoupeného mobilního telefonu, nárok na její zaplacení je však odvozován od skutečnosti, že žalovaná porušila svůj závazek vyplývající pro ni ze Smlouvy (tedy smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací), neboť řádně neužívala sjednané služby po dobu nejméně 6 měsíců. Šlo tedy o plnění závazku, jehož splnění bylo v souladu s obsahem kupní smlouvy zajištěno smluvní pokutou, odpovídající rozdílu v cenách zakoupeného telefonu. Dle názoru městského soudu žalobce ve své podstatě požaduje po žalované zaplacení smluvní pokuty, kterou byl zajištěn její závazek využívat po dobu 6 měsíců sjednané služby elektronických komunikací a v této souvislosti též řádně hradit jejich cenu, přičemž rozdíl mezi zvýhodněnou a plnou cenou mobilního telefonu je významný pouze pro účely stanovení výše této pokuty. Charakter povinnosti žalované, jež byla nárokovanou smluvní pokutou zajištěna a jež vychází z ustanovení § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), tak jednoznačně svědčí ve prospěch správnosti závěru soudu prvního stupně o pravomoci ČTÚ k rozhodnutí předloženého sporu, ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 citovaného zákona. O smluvní pokutě by měl rozhodovat orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporu o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána – tímto orgánem je v dané věci ČTÚ.

ČTÚ s právním názorem vysloveným ve shora uvedeném usnesení Městského soudu v Praze nesouhlasí a podal proto zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí kompetenčního sporu. Uvedl, že z návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu vyplývá, že žalovaná řádně neuhradila vystavená vyúčtování, čímž porušila své povinnosti vyplývající pro ni ze Smlouvy Všeobecných podmínek; z hlediska kupní smlouvy na

mobilní telefon se tak jednalo o porušení podmínky, za níž jí byl telefon poskytnut za zvýhodněnou cenu a žalobce tak byl oprávněn doúčtovat žalované doplatek kupní ceny ve výši 4.436 Kč. Žalobce tedy v žalobě požaduje uhradit rozdíl mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu, nikoliv cenu za poskytnuté služby elektronických komunikací. Na tento doplatek (mající charakter smluvní pokuty) vznikl podle žalobního tvrzení žalobci nárok v důsledku porušení podmínek kupní smlouvy žalovanou. Při pouhém prodeji movité věci (mobilního telefonu) nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikací, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Primárně se tedy jedná o soukromoprávní vztah vyplývající z podmínek kupní smlouvy a není tak splněna podmínka věcného vymezení sporu, k jehož rozhodování by byl dle ustálené judikatury zvláštního senátu povolán ČTÚ, ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Z těchto důvodů proto ČTÚ navrhuje, aby zvláštní senát vyslovil, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 27 EC 175/2010 je soud; zároveň navrhl, aby bylo usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2012, čj. 72 Co 534/2011 – 69, změněno tak, že se usnesení soudu prvního stupně zrušuje.

Zvláštní senát o vzniklém kompetenčním sporu uvažil následovně:

Obvodní soud pro Prahu 6, stejně jako Městský soud v Praze popřely svou pravomoc danou věc rozhodovat a rovněž navrhopatel (ČTÚ) popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena. Zvláštní senát tedy shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 věty druhé zákona č. 131/2002 Sb., k jehož projednání a rozhodnutí je tímto zákonem povolán.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 občanského soudního řádu v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměru soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle ustanovení § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích ČTÚ rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoli ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

V posuzované věci je zřejmé, že žalobce s žalovanou uzavřeli kromě smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb (č. 1973987) též kupní smlouvu (č. 102543978), na jejímž základě žalovaná nabyla vlastnictví k mobilnímu telefonu, a to za zvýhodněnou cenu. Toto zvýhodnění bylo nicméně vázáno na podmínku řádného plnění povinností vyplývajících pro žalovanou ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb; pro případ, že žalovaná nebude podmínky plynoucí z posledně zmiňované smlouvy řádně plnit alespoň po dobu 6 měsíců, byl žalobce dle kupní smlouvy oprávněn doúčtovat žalované doplatek kupní ceny za mobilní telefon, odpovídající běžné kupní ceně. Jedná se tedy o dva samostatné smluvní vztahy (služba o poskytování telekomunikačních služeb a kupní smlouva), přičemž žalovaná pohledávka má svůj původ v nedodržení podmínek vyplývajících z kupní smlouvy. Samotný fakt, že za porušení podmínek kupní smlouvy bylo považováno porušení smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb, neznamená,

že by povaha žalovaného nároku neměla soukromoprávní charakter. Podstatné je, že žalovaný nárok vyplývá ze smluvního ujednání zakotveného v kupní smlouvě. Jinými slovy, při pouhém prodeji movité věci (zde mobilního telefonu) nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy; samotná skutečnost, že žalované vznikla povinnost doplacení části kupní ceny jako důsledek porušení smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb nemá na soukromoprávní povahu předmětného vztahu vliv a rozhodnutí ve sporu týkajícím se tohoto vztahu se tak nevymyká rozhodovací pravomoci soudů v občanském soudním řízení.

Lze tedy plně přisvědčit názoru navrhovatele, že žalovaná pohledávka nemá svůj původ v poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích a není tak splněna věcná podmínka, zakládající rozhodovací pravomoc ČTÚ, ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, jak je vymezena v ustavené judikatuře zvláštního senátu (viz například usnesení ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 – 9). Výše předestřený náhled na řešenou problematiku je přitom zcela v souladu s tím, jak na tuto otázku zvláštní senát nahlížel již v minulosti v typově shodných věcech (viz například usnesení ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003 – 19 či ze dne 18. 9. 2012, čj. Konf 18/2012 – 18), přičemž není důvodu se od této judikatury jakkoli odklonit. Za této situace by bylo již nadbytečné zabývat se otázkou osobního vymezení sporu, tedy zda jde o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem popřípadě uživatelem na straně druhé (§ 7 zákona o elektronických komunikacích).

Jestliže tedy zvláštní senát dospěl k závěru, že k rozhodnutí sporu v dané věci není zákonem povolán ČTÚ, ale je zde založena obecná pravomoc soudů vyplývající z ustanovení § 7 odst. 1 občanského soudního řádu, rozhodl výrokem I., že příslušným vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 27 EC 175/2010 je soud.

Podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., zvláštní senát současně výrokem II. a III. zrušil rozhodnutí, kterými strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoli podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto zrušil jak usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. 4. 2011, čj. 27 EC 175/2010 – 38, a tak i usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2012, čj. 72 Co 534/2011 – 69, neboť odporují výroku, jímž byla pravomoc soudů v občanském soudním řízení rozhodovat v dané věci určena zvláštním senátem. Pouze pro úplnost zvláštní senát poznamenává, že nemohl vyhovět návrhu na změnu usnesení odvolacího soudu, kterým by bylo rozhodnuto o zrušení usnesení soudu I. stupně, neboť zákon č. 131/2002 Sb., zvláštnímu senátu takovou pravomoc nezakládá.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb., závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení v němž spor vznikl, pro správní orgány i soudy. Dále bude tedy v řízení o této věci pokračovat Obvodní soud pro Prahu 6.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. prosince 2016

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu